

γκιογκιόνα ἡ, ἑνιαχ. *giogiona* Κρήτ. (Μεραμβ. Σητ.)
Ἐκ τοῦ οὐσ. *γκιογκιό*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. *giogio*. Ἡ κατάλ. ἐκ τῆς ἐπικλήσεως *νά, giogio, νά* κατ' ἀναλογίαν καὶ πρὸς τὸ συνών. *κατσικά*.

1) Αἰξ ἐνθ' ἄν.: Πόσο γάλα βγάνει ἡ *giogiona*; Μεραμβ.
2) Μεταφ., γυνὴ ὀκνηρά: Τοῦ διαόλου τὴ *giogiona*, ποῦ τὴν εὐρήκαμε! Νὰ κάθεται 'ς τὸ σπῖτι *κ'* ἐμᾶς νὰ μᾶσε τρώῃ ὁ ἥλιος ὅλη μέρα 'ς τὸ χωράφι Σητ. "Αδικο νὰ σέ 'βρη, *giogiona*, ὅδε δὲν εἶσαι μόνο νὰ βλέπῃς τὸ σπῖτι (ὅδε... σπῖτι = ἀφοῦ δὲν κάμνεις ἄλλο ἀπὸ τοῦ νὰ κάθῃς εἰς τὴν οἰκίαν) αὐτόθι.

γκιόζα ἡ, ἑνιαχ. *gióza* Σάμ. *giózi* τό, Σάμ. (Μα-
ραθόκ. Πύργ. Σπαθαρχ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *göz* = συρτάρι, θήκη.

1) Σανίδες ἐντειχισμέναι παρὰ τὴν ἐστίαν οἰκίας, ἐπὶ τῶν ὁποίων τοποθετοῦνται ποτήρια ἐνθ' ἄν. 2) Μικρὰ ξυλίνη ἀποθήκη Σάμ. (Πύργ. Σπαθαρχ.)

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. *Γκιόζα* Πελοπν. (Κα-
λάβρυτ. Κόρινθ. Φεν.) *Γιόζα* Στερελλ. (Φθιώτ.)

γκιοζεντίζω Θράκ. (Καλαμ.) *γκιοζεδιζω* Βιθυν. (Κα-
τιρ.) *κιοζετιν-ρου* Λυκ. (Λιβύσσ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *gözdirmek* = προσηλῶ τοὺς ὀφθαλ-
μούς.

Παρατηρῶ, προσέχω, περιποιῶμαι, φροντίζω ἐνθ' ἄν.:
Τὰ καλὰθια νὰ τὰ *γκιοζεντίζω* με, νὰ μὴ σπάσ'νε Θράκ. (Κα-
λαμ.) Σὰν εἶδε ὁ βασιλεὺς τὸ κορίτσι, τό 'βανε 'ς τὸ παλάτι
καὶ εἶπε νὰ τὸ *γκιοζεδιζοῦνε* καλὰ (ἐκ παραμυθ.) Βιθυν.
(Κατιρ.)

γκιοζλεμές ὁ, Θράκ. ('Αρκαδιούπ.) Προπ. ('Αρτάκ.
Πάνορμ.) *giózelemes* Θράκ. (Μέτρ.) *γκιουζλεμές* Θράκ.
Μακεδ. (Δαμασκ.) *giózelemes* Θράκ. (Αἶν.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *gözelme* = εἶδος γλυκύσματος.

Εἶδος πλακοῦντος παρασκευαζομένου ἐκ φύλλου ζύμης,
τυροῦ, βουτύρου, γάλακτος, ὧν καὶ σακχαρώς ἐνθ' ἄν.
β) Κρεατόπιττα Προπ. ('Αρτάκ. Πάνορμ.)

γκιόκικος ἐπίθ. ἑνιαχ. *giókikos* Θράκ. (Αἶν.) Θηλ.
γκιόκισσα Μακεδ.

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *gök* = κυανοῦς.

1) Ἐπὶ ἀμνάδων, ἡ ἔχουσα μελανωπὸν τὸ πέριξ τῶν
ὀφθαλμῶν μέρος τῆς κεφαλῆς Μακεδ. 2) Ἐπὶ βοῶν, ὁ ἔχων
χρῶμα ἐρυθρομέλαν Θράκ. (Αἶν.)

γκιόλι τό, πολλαχ. *gióli* Θράκ. (Μέτρ.) Κύθηρ. *γιόλ'*
Α. Ρούμελ. (Βοδεν. Καβακλ. Φιλιπούπ.) Ἡπ. (Πρέβ.)
Θεσσ. (Βαμβακ. Ναθράκ.) Θράκ. ('Αδριανούπ. Ἡρακλίτς.
Καρωτ. Μάδυτ. Μαρών. Σουφλ.) Μ. Ἀσία (Κυδων.) Μακεδ.
(Ἀσσηρ. Βλάστ. Βόιον Βρασν. Ἐλευθερ. Ἐράτυρ. Κίτρ. Χω-
ριστ. κ.ά.) Προπ. ('Αρτάκ.) Σαμοθρ. *κιόλι* Πόντ. ('Αμισ.)
κιόλ-λι Μεγίστ. *κιόλ'* Πόντ. (Κάρς Χαλδ.) *κόλ'* Καππ.
(Φλογ.) *κέλ'* Πόντ. (Κοτύωρ.) *γκιόλα* ἡ, Θράκ. (Καβακλ.
Σκόπ. κ.ά.) Μακεδ. (Δοξᾶτ. Ρουμλ.) *γιόλα* Θράκ. (Μέτρ.
Σαρεκκλ. κ.ά.) *κιόλ-λα* Μεγίστ. *κιόλ-λια* Ρόδ.

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *göl* = λίμνη.

Λίμνη ἢ λάκκος ὁμβρίων ἢ ἀκαθάρτων ὑδάτων, τέλμα
ἐνθ' ἄν.: Ἡ *βίδρα* πάει κι 'ς τὰ *γκιόλια*, πάει κι 'ς τὰ *που-
τάμια* (*βίδρα* = ἐνυδρίς) Προπ. ('Ηρακλίτς.) *Γκιόλα γίν'*-
κιν ἢ *στράτα* 'π' τ' βρογχή Μακεδ. (Ρουμλ.) Ἡ *μαννίτσα*

μᾶς ἔφερε τὸ παιδί μας 'πὲ τὴ *γιόλα* (*μαννίτσα* = μαῖα.
κατὰ τὰ λεγόμενα περὶ τῶν νεογνῶν) Θράκ. (Σαρεκκλ.) Ὁ
δρομὸς ἐναι-γ-οῦλο *γιόλις* αὐτόθι. 'Σ σὸ *κεπὶν* ἀτ'ς ἀπέσ' ἔχ'
ἐναν *κέλ'* κι ἀρδεύ' τὰ *λάχανά* 'τ'ς (*κεπὶν* = κῆπος) Πόντ.
(Χαλδ.) Εἶπεν ὁ βασιλγιάς νὰ *ρίξουν* τὴν-γεναῖχαν τον 'ς
τὴν *κιόλ-λαν* *κ'* ἐροίχναν της τ' ἀποφάγια *κ'* ἔτρωε (ἐκ πα-
ραμυθ.) Ρόδ. || Φρ. Εἶναι *γιόλι* ἀπὸ νερά (ἔχει πλημμυρίσει ὁ
τόπος) Κύθηρ. Εἶναι *γκιόλ'* ἀπ' τὴ βρογχή (συνών. με τὴν
προηγούμεν.) Μακεδ. ('Εράτυρ.) Ἔγινε *γκιόλ'* (διεβράχην ἐκ
βρογχῆς). Συνών. φρ. *ἐγίνα λούτσα - μούσκει-
μα - παπί*) Ἡπ. (Πρέβ.) || Ἀσμ.

Ἀκούσετέ με νὰ σᾶς πῶ, 'ς τῇ *Φάμπρικας* τὸ *γκιόλι*
οὔτε πεσέτ' ἀφήσανε οὔτε λινὸ σεντόνι

Ἰων. (Σμύρν.) β) Τεχνητὴ λίμνη Ἡπ. Θεσσ. Μακεδ.
(Χωριστ.)

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. *Γκιόλι* Μακεδ.
(Καβάλλ.) *Γιόλ'* Θεσσ. 'ς τοῦ *Γιόλη* Πελοπν. (Μάν.) *Γιόλ-
λι* Μεγίστ. *Γκιόλια* Θράκ. ('Αμόρ.) Μ. Ἀσία (Κυδων.) Μα-
κεδ. (Βόιον Καστορ.) Στερελλ. (Νεοχώρ.) *Γιόλια* Λέσβ.
Κιόλ-λια Μεγίστ. *Γκιόλ'* *Γιακᾶς* Μακεδ. (Στεφανιν.) *Τρα-
νὴ* *Γκιόλα* Θράκ. (Καρωτ.)

γκιολιάζω Ἰων. (Βουρλ. Σμύρν.) *γκιουλιάζω* Στερελλ.
(Τριχων. Φθιώτ. Φωκ.) *κιολ-λιάζω* Ρόδ. *γκουλιάζω* Θεσσ.
(Τρίκκ.) Στερελλ. (Μέγα Χωρ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γκιόλι*.

1) Λιμνάζω Στερελλ. (Μέγα Χωρ. Τριχων.): *Γκούλιασι*
τοῦ *νιρὸ* 'ς τοῦ *χουράφ'* Μέγα Χωρ. 2) Ἐκχύνομαι, πλημ-
μυρῶ Στερελλ. (Τριχων.): *Γκιόλιασι* τοῦ *κρασί* 'ς τοῦ *κα-
τώι*. *Γκιόλιασι* τοῦ *πουτάμ'*.

γκιονάκι τό, ἑνιαχ. *giounák'* Εὐβ. (Αἰδηψ.) Θεσσ. ('Αλ-
μυρ.) Σάμ. *ἀγκιονάτι* Τσακων.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *γκιόνης*.

1) Θωπευτ., τὸ νυκτόβιον πτηνὸν *γκιόνης*, τὸ ὅπ. βλ.,
ἐνθ' ἄν.: Τοῦ *γιουνάκ'* *κάθα* βράδ' *φουνάξ'* *κλαφάρ'* κα Σάμ.
2) Μετων., ἄνθρωπος μωρός, βλάξ Σάμ.: *Τίπουτα* *πλιά*
δὲ *βουρεῖ* νὰ *νοιώσ'* κι αὐτός, *τέλεια* *γιουνάκ'* εἶναι Συνών.
ἀγάθας, *ἀγαθιάρης*, *ἀγαθόπουλος*, *ἀγα-
θὸς* **Α3**, *ἀγαθούκλης*, *ἀγαθούλης*, *ἀγαθω-
τὸς* **2**, *ἀλαφροκαύκαλος*, *ἀλαφροκέφαλος*,
ἀλαφρονούσης, *ἀλαφροπαλάντζας*, *ἀλα-
φρὸς* **9**, *βλάκας*, *βλακόμετρο*, *βλακόμευ-
τρο*, *κουτὸς*, *μποῦφος*, *χαζός*. 3) Ἐπιδημικὴ
νόσος τῆς παιδικῆς ἰδίως ἡλικίας, χαρακτηριζομένη ὑπὸ
ιδιάζοντος παροξυσμοῦ βηχός, ὁ κοκκύτης Εὐβ. (Αἰδηψ.)
Θεσσ. ('Αλμυρ.): Τοῦ *πιδί* μ' *ἔχ'* *γιουνάκ'* Αἰδηψ. Συνών
ἀλεπόβηχας **2**, *γαῖδοῦροβηχας* **2**, *κορο-
κόβηχας*, *κουκουλλόβηχας*, *σκυλλόβη-
χας*.

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γκιονάκης* Ἀθῆν. κ.ά.

γκιόνης ὁ, κοιν. *γιόνης* Ἀντίπαξ. Ἐρεικ. Ζάκ. Ἰθάκ.
Κέρκ. Λευκ. Μαθράκ. Μέγαρ. Ὄθων. Παξ. *γκιόνη* Τσακων.
(Χαβουτσ.) *γκιόν'*ς Εὐβ. (Αἰδηψ.) Ἡπ. ('Αρτοπ. Δωδών.
Ζαγόρ. Πλάκ. Τζουμέρκ. κ.ά.) Θεσσ. (Τρίκερ.) Μακεδ.
(Ἀρέθουσ. Ἀρκοχώρ. Ἀσσηρ. Βέρ. Καλλίπ. Μεσολακκ.
κ.ά.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Ἀστακ. Σπάρτ. Φθιώτ.)
*γιόν'*ς Ἀλόνν. Σκόπ. *τζιόνης* Πελοπν. (Μάν.) *τζιόν'*ς Στε-
ρελλ. ('Αράχ.) *τζόνης* Πελοπν. (Πυλ. Ξεχώρ.) *κιόνης* Πε-

λοπν. (Λογγ.) γκιόνι τό, "Ηπ. Θεσσ. (Παλαμ. κ.ά.) γιόν' Θράκ. (Μάδυτ.) γιόνι άγν. τόπ. τόπ. κιόνι Πελοπν. (Χατζ.)

Έκ τοῦ Ἀλβαν. *gjon*. Ίδ. G. Meyer, Neugr. Stud., 2, 65. Πβ. τοῦ αὐτοῦ Alban. Wörterb., 141. Πβ. εἰς ἐγγρ. τοῦ 1687 «τὸ χωράφι εἰς τοῦ Γκιόνη».

1) Τὸ πτηνὸν Σκῶψ ὁ κοινὸς (Otus scops) τῆς οἰκογ. τῶν Γλαυκιδῶν (Strigidae) κοιν. : Ὁ γκιόνης μένει ὀλοχρονοῦθε ἐδῶ καὶ τὸ λέει, ἅμα ζεστάνη ὁ τόπος Πελοπν. (Κλειτορ.) Εἴχαμαν ἓνα βλάτανο καὶ κάθονταν ἀπάνου ὁ γκιόνης "Ηπ. (Μαργαρ.) Ἀπόψι ὄλ' τ' νύχτα ἄκουα τοῦ γκιόν' Μακεδ. (Ἀρκοχώρ.)

... "Οδας ἀφιφώνη,
τὸ πουλλὶ θλιμμένο 'ς τὸ κορὶ γλαρώνει
τὸ ὅλη νύχτα κράζει: τζόνη, τζόνη

("Οδας ἀφιφώνη = ὅταν νυχτῶνη, κορὶ = κλάδος· ἐκ παραμυθ.) Πελοπν. (Ξεχώρ.) || Φρ. Γίβ'κίς γκιόν'ς (ἡγρύπνησες καθ' ὅλην τὴν νύκτα) "Ηπ. (Τζουμέρκ.) Γκιόν'ς νὰ γέβ'ς! (νὰ μείνης ἐρημος καὶ νὰ θρηνηῖς διὰ τὴν καταστροφὴν σου· ἀρά) "Ηπ. || Παροιμ.

Ποῦ' χει γκιόνη 'ς τὸ βουνό, | καρτερεῖ νὰ δῇ καλό ;
(ἐπὶ τοῦ προσδοκῶντος ἀδύνατον βοήθειαν) Αἴγιν.

Τὸ κακὸ γυρεῦ' ὁ γιόνης, | τὸ κακὸ του τότε βρῖσκει
(ὁ ἐπιδιώκων τὴν ἀδικίαν τιμωρεῖται) Κεφαλλ.

Γκιόνης δέρνει, γκιόνης σκούζει, | γκιόνης τρέχει κι
ἀγκαλνάει
(ἀγκαλνάει = καταγγέλλει) I. Βενιζελ. Παροιμ.², 48, 82 || Γνωμ.

Λαλεῖ ὁ γκιόνης γιὰ νερό κι ὁ χουρχουλῖος γιὰ ξέρεη
(χουρχουλῖος = βύας, μ π ο ὤ φ ο ς) Πελοπν. (Καστρ.) Τὸ γνωμ. εἰς παραλλαγ. πολλαχ. || Ἄσμ.

Γιὰ δὲς πῶς τὰ φερ' ὁ καιρός, πῶς τὰ φεραν οἱ χρόνοι,
νὰ παῖζ' ὁ λύκος μὲ τ' ἀρνὶ κ' ὁ γκιόνης μὲ τ' ἀηδόνι
|| Ποιήμ.

Ὁ γκιόνης τὸ αἰώνιο παράπονό του ἀρχίζει
I. Πολέμ., Χειμῶνανθ., 148

Καὶ δὲν ἀκούγονταν ψυχὴ οὔτε ἡ φωνὴ τοῦ γκιόνη
K. Κρυστάλλ., Καλόγ. Κλεισούρ., 5, 133

Ὡς καὶ τὰ κυπροκούδουνα κ' οἱ γκιόνηδες κι οἱ γρούλλοι
ἐμέθυσαν ἀπ' τὴ χαρὰ τ' ἀποψινοῦ τ' Ἀπριλίη

Σ. Γρανίτσ., εἰς Ἀνθολ. Η. Ἀποστολίδ., 58 Συνών. γ κ ι ο -
ν ά κ ι 1, κ λ ὤ σ σ ο ς, ν υ χ τ ο π ο ὄ λ λ ι, χ α ρ ο -
π ο ὄ λ λ ι, χ ο υ χ ο υ ρ ι σ τ ῆ ς. 2) Μετων., ἄνθρωπος
εὐήθης, βλάξ Εὐβ. (Αἰδηψ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. κ.ά.): Τί πε-
ριμέν'ς ἀπ' αὐτὸν τοῦ γκιόν'! Αἰδηψ. Γκιόν'ς εἰσι λότιλα!
Αἰτωλ. Συνών. βλ. λ. γ κ ι ο ν ά κ ι 2. 3) Τὸ πέος Πελοπν.
(Δημητσάν.) Στερελλ. (Ἀράχ.) : "Ελα νὰ μ' δῆς τοῦ τζιόν'
Ἀράχ. Συνων. ἀ γ γ ο ὄ ρ ι 1β, κ α λ α μ π α λ ῖ κ ι, ν τ α -
λ α β έ ρ ι, ψ ω λ ῆ. γ) Ὑπὸ τὸν τύπ. τ' ἀβγά τοῦ γκιόνη,
οἱ ὄρχεις Στερελλ. (Ἀράχ.) Συνών. ἀ γ γ ε ι ὀ 6, ἀ μ α ρ -
τ ω λ ά (βλ. ἀ μ α ρ τ ω λ ὀ ς B2), ἀ μ ά λ α γ α (βλ. ἀ -
μ ά λ α χ τ ο ς 1γ), ἀ ρ χ ῖ δ ι α, ἀ χ α μ ν ά (βλ. ἀ χ α -
μ ν ὀ ς), γ ε ῖ τ ο ν ε ς, δ ι δ ὄ μ ι α, τ ρ υ φ ε ρ ά (ιδ.
τ ρ υ φ ε ρ ὀ ς), τ ρ υ φ ε ρ ο ὄ λ ι α (βλ. τ ρ υ φ ε ρ ο ὄ -
λ η ς. Πβ. ἀ μ ε λ έ τ η τ α (βλ. ἀ μ ε λ έ τ η τ ο ς).

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπόν. Ἀθην. Πελοπν. (Βούρβουρ.) Στερελλ.
(Αἰτωλ.) Τσακων. κ.ά., ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γιόνης
Κεφαλλ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Σ' τοῦ Γκιόνη "Ηπ.
(Φιλιάτ.) Παξ. Σ' τοῦ Γκιόν' Θεσσ. (Πήλ.) Σ' τοῦ Γκιόνη

τῇ Ρίζα Πελοπν. (Καρδαρ.) Σ' τοῦ Γκιόνη τὸ Λάζο (=λόχημη)
Πελοπν. (Γορτυν.) Τ' Γκιόν' τοῦ Πλάι Θεσσ. (Συκαμν.) τοῦ
Λιβάδ' τ' Γκιόν' Θεσσ. (Ὀζύν) Τοῦ Ἀθάρ' τ' Γκιόν' "Ηπ.
(Πράμαντ.) Γιόν' Βρύσ' Εὐβ.

γκιοξαρής ἐπίθ. "Ηπ. (Δρόβιαν.)

Έκ τοῦ οὖς γ κ ι ο ξ ά ρ ι.

Ὁ φορῶν γ κ ι ο ξ ά ρ ι, τὸ ὅπ. βλ.

γκιοξάρι τό, "Ηπ. (Παραμυθ.) γκιοξάρ' "Ηπ

Έκ τοῦ οὖς γ κ ι ὀ ξ ι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-ά ρ ι (I).

Ἀργυροῦν ἢ ἐπίχρυσον κόσμημα τῆς ἐθνικῆς ἀνδρικήs
ἐνδυμασίας φερόμενον ἐπὶ τοῦ στήθους. Συνών. τ σ α -
π ρ ά ζ ι.

γκιόξι τό, "Ηπ. (Αὐλοτοπ. Δερβίτσ. Δίβρ. Κόκκιν. Λάκ-
κα Σούλ. Μαργαρ. Τσαμαντ) γκιοξί' "Ηπ. (Ἄρτοπ. Ζαγόρ.
Κουκούλ. Κρυοπ. Σχωρ.) γκιοκοσ' "Ηπ. (Πρέβ.) κιόνξι
Πόντ. γκιοσ' "Ηπ. (Ζαγόρ.) γκιοξή ἢ, "Ηπ. (Μαργαρ.)

Έκ τοῦ Ἀλβαν. *gjos* = στῆθος, θώραξ.

1) Ἰδίᾳ κατὰ πληθ., τὸ στῆθος, τὸ στέρνον ἐνθ' ἄν.: Τὸν
ἐπιακε 'πὸ τὸ γκιοξί καὶ τὸ βέταξε κάτ' "Ηπ. (Μαργαρ.)
Σ' βῆκε τοῦ γκιοξί, δὲ ράβ'ς λίγον τοῦ π'κάμ' σό σ'; "Ηπ.
(Κρυοπ.) Οὐ λύκους ἄρπαξι τοῦ μπ'λάρ' ἀπὸ τοῦ γκιοξί'
"Ηπ. (Κουκούλ.) Μὴν ἀνοίγ'ς τὰ γκιοξία σ' ἔτσ', θὰ κρυνῶς
"Ηπ. (Ζαγόρ.) Πιάσ' τ' γίδα 'ς τὰ γκιοξία, νὰ δῆς ἂν εἶνι
παχειὰ αὐτόθ. || Ἄσμ.

Ἐχεις ὠμίτζα 'πίπλατα, κιόνξα ἀρματωμένα
Πόντ. β) Μεταφ., δύναμις, ἱκανότης "Ηπ. (Ζαγόρ. Τσα-
μαντ.): Αὐτὴ ἡ δουλειὰ θέλει γκιοξί Τσαμαντ. Γιὰ νὰ κάβ'ς
αὐτὴ τ' δ'λειὰ, θέλ'ς μιγάλον γκιοσ' Ζαγόρ. 2) Ὁ μαστὸς
"Ηπ. (Μαργαρ.): Δὲ 'ν ἀπολάγαμαν τὴ γκιοξή. Μαζωνομά-
σταν καὶ φυλαγομάσταν νὰ μὴ φαινόμεσταν.

γκιορὲ ἐπίρρ. Κωνπλ. γιορὲ Κρήτ. (Ἡράκλ.) γκιουρὲ
Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Μακεδ. (Πάγγ.) κιορὲ Πόντ. (Κοτύωρ.
Σάντ.) κιορὲν Πόντ. (Χαλδ.) κιορᾶν Πόντ. (Χαλδ.) κορᾶ
Καππ. (Φάρασ.) κερᾶ Πόντ. (Σάντ.)

Έκ τοῦ Τουρκ. *göre* = συμφώνως.

1) Συμφώνως πρὸς τι, ἐν συμφωνίᾳ Καππ. (Φάρασ.)
Πόντ. (Κοτύωρ. Σάντ. Χαλδ.): Σ' σὸ εἴπαμε κιορὲ ποῖσον
Κοτύωρ. || Παροιμ. Σ' σὸ γεργάνι σ' κιορὲν ἄπλωσον τὰ
ποδάρε'σ' (γεργάνι = ἐφάπλωμα. Συνών. παροιμ. Ἀ π λ ω -
ν ε τ ά π ὀ δ ι α σ ο υ κ α τ ά τ ὀ π ά π λ ω μ ά σ ο υ
κοιν.) Πόντ. 2) Προφανῶς Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Κρήτ. (Ἡ-
ράκλ.) Κωνπλ. Μακεδ. (Πάγγ.): Πάει γιορὲ-γιορὲ νὰ μα-
λώσωμε Ἡράκλ. Μὴ ἀδίκωφι γκιουρὲ-γκιουρὲ Πάγγ.

γκιὸς ἐπιφών. κλητικόν "Ηπ. (Μέτσοβ. Σιράκ. κ.ά.)
γ ὀ ς "Ηπ. (Ἰωάνν.)

Λέξις πεποιημένη.

Προτρεπτικὸν εἰς ἡμίονον διὰ νὰ προχωρήσῃ ταχύτερον
ἢ νὰ στραφῇ πρὸς τὰ δεξιὰ ἢ ἀριστερὰ ἐνθ' ἄν. Πβ. γ κ ι ὀ.

γκιόσα ἢ, σύνθηθ. γιόσα Ἀνδρ. Ζάκ. "Ηπ. (Ἰωάνν.)
Θεσσ. Μύκ. Πελοπν. (Βραχν. Λακεδ.) κ.ά.

Έκ τοῦ Ἀλβαν. *gjos*. Κατὰ G. Meyer, Neugr. Stud.,
2, 65, ἡ λ. ἐν τῇ Ἀλβαν. σημαίνει ψητὸν αἰγείου κρέας καὶ
προέρχεται ἐκ τῆς Σερβ. *kosje*.

